

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii

COM(2005) 399 końcowy — 2005/0166 (COD)

(2006/C 69/05)

Dnia 18 stycznia 2006 r. Rada, działając na podstawie art. 262 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, postanowiła zasięgnąć opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie wspomnianej powyżej.

Sekcja ds. Zatrudnienia, Spraw Społecznych i Obywatelstwa, której powierzono przygotowanie prac Komitetu w tej sprawie, przyjęła swoją opinię dnia 14 listopada 2005 r. Sprawozdawcą był **Jan OLSSON**.

Na 423. sesji plenarnej w dniach 18-19 stycznia 2006 r. (posiedzenie z dnia 18 stycznia 2006 r.) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny przyjął 33 głosami, przy 1 głosie wstrzymującym się, następującą opinię:

1. Wprowadzenie

1.1 Pod koniec października 2003 r. Komisja przedłożyła wniosek dotyczący nowelizacji rozporządzenia (EWG) nr 302/93 w sprawie ustanowienia Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii (EMCDDA).

Za podstawę prawną przyjęto art. 308 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską.

1.2 W wyniku obrad Rady postanowiono zmienić podstawę prawną wniosku na art. 152 Traktatu WE, co oznacza zastosowanie procedury współdecyzji z udziałem Parlamentu Europejskiego. Jednocześnie rozważania prowadzone na forum Rady przyniosły pewne niewielkie zmiany we wniosku dotyczącym rozporządzenia, które przedstawiono pod koniec sierpnia 2005 r.

2. Uwagi ogólne

2.1 Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny wydał w październiku 2004 r. opinię w sprawie pierwszego wniosku (¹). Przedstawione wówczas zasadnicze uwagi zachowują ważność i stanowią podstawę niniejszej opinii. Przede wszystkim Komitet zabiega o zaangażowanie organizacji społeczeństwa obywatelskiego, które zajmują się problematyką narkotyków i narkomanii, w prace EMCDDA.

2.2 EKES z zadowoleniem przyjął zmianę podstawy prawnej wniosku. Współpraca z Parlamentem Europejskim wydaje się w tym przypadku naturalnym trybem postępowania, choćby celem zagwarantowania przejrzystości działalności EMCDDA w oczach społeczeństwa. Nowy wniosek (²) przewiduje zwiększenie roli Parlamentu, któremu przyznaje się między innymi prawo do desygnowania dwóch niezależnych ekspertów o szczególnych kompetencjach w dziedzinie narkotyków na członków zarządu EMCDDA. Komitet z naciskiem zaleca, aby tych dwóch niezależnych ekspertów należało do organizacji pozarządowej zajmującej się problematyką narkotyków.

(¹) Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie: „Propozycja rozporządzenia Rady w sprawie Europejskiego Centrum Monitoringu Narkotyków i Narkomanii”. Sprawozdawca generalny: Jan Olsson, Dz.U. C 120, 20.5.2005.

(²) COM(2005) 399 końcowy, art. 9.

2.3 Komitet zwraca uwagę na zapisy Projektu porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie utworzenia ram prawnych dla europejskich agencji regulacyjnych (³). Czytamy w nim, że organizacja wewnętrzna agencji powinna również gwarantować współpracę zainteresowanych stron oraz wysoki poziom przejrzystości. Między innymi, przedstawiciele zainteresowanych stron powinno powoływać się do zarządu. W tym kontekście porozumienie odwołuje się także do Białej księgi w sprawie sprawowania władzy w Europie.

3. Uwagi szczegółowe do niektórych artykułów rozporządzenia

3.1 Artykuł 5 — *Europejskie Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii*

Sieć europejska składa się z krajowych punktów kontaktowych pełniących rolę łączników pomiędzy krajami uczestniczącymi w projekcie a Centrum Monitorowania. Punkty te zbierają i analizują na poziomie krajowym wszelkie istotne informacje na temat narkotyków i narkomanii, jak również wiążących się z nimi strategii i środków. Ponadto, za swoją pracę punkty kontaktowe otrzymują każdego roku unijną pomoc finansową w postaci grantu, regulowaną umową w sprawie pomocy finansowej (*grant agreement for action*).

Komitet zaleca, aby w swoich wytycznych i umowach z Państwami Członkowskimi Centrum Monitorowania wymagało, by punkty kontaktowe współpracowały z krajowymi organizacjami, w tym z organizacjami pozarządowymi, zajmującymi się problematyką narkomanii.

Założenie takie powinno być jasno wyrażone w art. 5 ust. 2 lit. a) poprzez zmodyfikowanie trzeciego zdania w następujący sposób: „Gromadzą i analizują na poziomie krajowym, we współpracy z ekspertami i właściwymi organizacjami, wszelkie istotne informacje dotyczące narkotyków i narkomanii, jak również polityk i zastosowanych rozwiązań”.

(³) COM(2005) 59 końcowy oraz COM(2002) 718 końcowy.

3.2 Artykuł 20 — Współpraca z innymi krajowymi lub międzynarodowymi organizacjami bądź organami

Rozporządzenie przewiduje, że Centrum Monitorowania zabiegać będzie aktywnie o współpracę z międzynarodowymi organizacjami i innymi, zwłaszcza europejskimi organami rządowymi i organizacjami pozarządowymi, zajmującymi się problematyką narkotyków. Współpraca taka powinna się odbywać w drodze porozumień z odpowiednimi władzami i organizacjami, opiniowanych przez Komisję. Ponadto, organi-

zacjiom międzynarodowym zarząd Centrum mógłby przyznawać status obserwatora.

W celu zapewnienia systematycznego i regularnego zaangażowania wspomnianych organizacji, Komitet proponuje utworzenie organu współpracy bazującego na przepisach rozporządzenia. W tym celu art. 20 należałoby uzupełnić o następujące zdanie: „Centrum Monitorowania tworzy grupę kontaktową obejmującą przedstawicieli organizacji zajmujących się problematyką narkotyków w celu ustalania zasad współpracy”.

Bruksela, 18 stycznia 2006 r.

Przewodnicząca
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
Anne-Marie SIGMUND
